

Ældre Sagen er medlem
af AARP Global Network,
som støtter den ældre
befolknings behov i hele
verden.

Til Medlemmerne af

Folketingets Trafikudvalg

11. februar 2009

Regeringens plan "Bæredygtig transport – bedre infrastruktur" er et interessant udspil med dens overordnede trafikpolitiske ambition om, at den danske befolkning skal kunne komme hurtigere frem og at mobiliteten øges på bæredygtig grøn vis.

Der er imidlertid tendens til at fokusere på, hvordan erhvervsaktive og erhvervsliv skal kunne komme hurtigere og mere effektivt frem. Det er naturligvis vigtigt for samfundet. Men det er også vigtigt, at vi imødekommer ældre borgeres behov for at komme ud og hjem med bussen. Bussen er for mange ældre mennesker - der enten har opgivet kørekortet eller aldrig haft et - en af de vigtigste muligheder for mobilitet og for fortsat at kunne være socialt aktive. Det gælder uanset, om de skal kunne komme frem til nærmeste togstation, eller om de skal på indkøb i det lokale supermarked, til træning i sundhedscentret eller som frivillig besøgsven hen til det lokale plejehjem.

Den kollektive trafik i form af bussernes frekvens og omfanget af ruter er derfor af væsentlig karakter for at kunne være socialt aktivt samtidigt med at blive i eget hjem længst muligt for ældre mennesker.

I Ældre Sagen mener vi, at kollektiv trafik fremmer mobilitet, social deltagelse og livskvalitet for borgerne – udover at fremme et bæredygtigt miljø. Kollektiv trafik skal sikre alle borgere, uanset alder, adgang til centrale daglige mål, hvad enten det er uddannelsesinstitutioner, arbejdspladser, indkøb, borgerservice, kultur- og idrætscentre, plejehjem eller læge- og sygehuse. Særligt efter kommunernes sammenlægninger er det vigtigt, at kollektiv trafik servicere de offentlige steder, der er blevet centraliseret og længere væk for nogle borgere i de ny kommuner.

I Ældre Sagen lægger vi derfor vægt på to ting: 1) Det offentlige må sikre en velfungerende kollektiv trafik i hele samfundet, også for dem, der er afhængige af bus, og som bor langt fra landets store byer. Det, mener vi, er langsigtet og helhedsorienteret infrastrukturplanlægning – en planlægning, der også bør integreres i en investeringsplan for infrastruktur fra statens side. 2) Hvis den almindelige buskørsel er i risiko for nedskæring, skal der afsættes ressourcer til alternativ kollektiv trafik som fx telebusser, flekstrafik eller servicebusser. Det må dog aldrig blive med et så højt prisniveau, at pensionister afholder sig fra at tage med bussen.

Vi opfordrer derfor til, at den endelige investeringsplan vil få et indhold, der imødekommer alle borgeres behov for infrastruktur og mobilitet – uanset alder og om man kører bil, cykel, tog eller bus.

Venlig hilsen